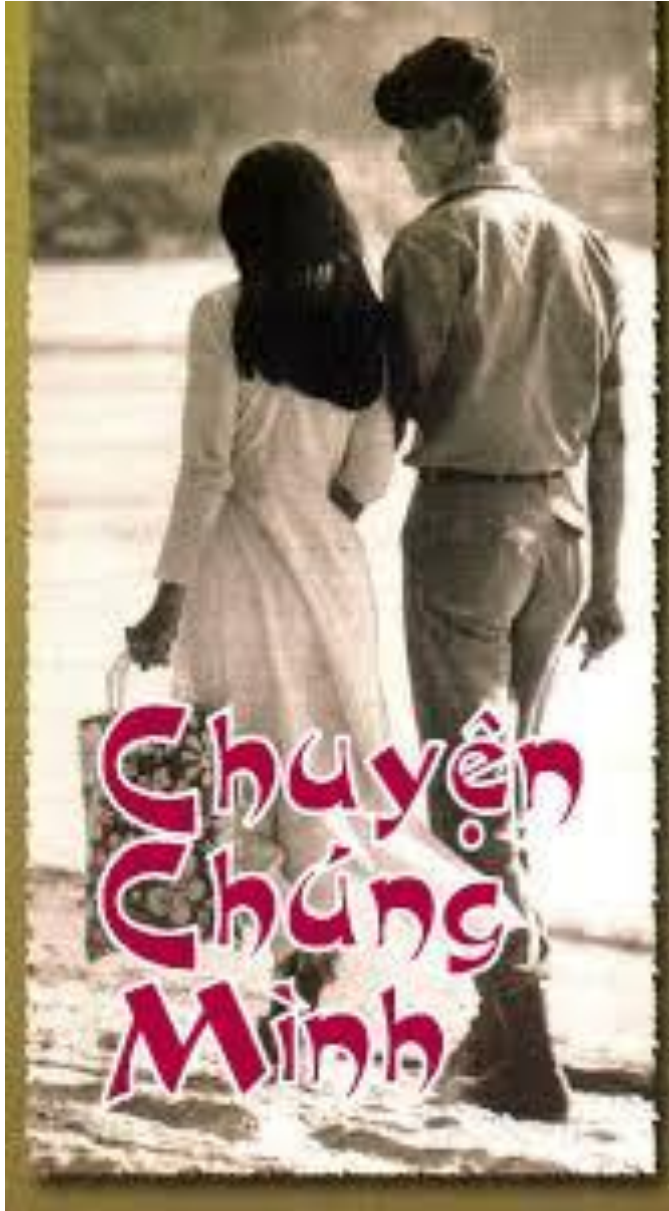

CHUYỆN CHÚNG MÌNH

Nguyễn Hữu Huấn - Cựu sĩ quan Võ Bị Đà Lạt
Viết bằng tên những bản nhạc vàng.

Anh là người **LÍNH TRẬN MIỀN XA** và là **NGƯỜI XA THÀNH PHỐ**. Anh vẫn sống cuộc đời **BÈNH BÔNG** như con **NGỰA HOANG** vào một **BUỔI SÁNG MÙA XUÂN** bốn ba trên **BỐN VÙNG CHIẾN THUẬT**. Anh vẫn **NHƯ CÁNH VẠC BAY** theo bóng **CON THUYỀN KHÔNG BẾN**, hòa với **CÁT BỤI TÌNH XA** trong **ĐÔI MẮT NGƯỜI XƯA**, để nhìn **MÂY LANG THANG** như kẻ **MỘNG DU** theo **VẾT CHIM BAY** và khóc cho **TUỔI ĐÁ BUỒN**.

Sau **24 GIỜ PHÉP** trở về với **TIẾNG MƯA ĐÊM** của **CHIỀU PHI TRƯỜNG** hoang vắng, anh với **CON TIM THẬT THÀ** hằng nguyện cầu **LAY TRỜI CHO CON ĐƯỢC BÌNH YÊN**, để anh sẽ được **RU EM TRỜI MƯA THÁNG TÁM**. Anh hằng ao ước **XIN MỘT NGÀY MAI CÓ NHAU** để **ANH VỀ VỚI EM** trong một **ĐÁM CƯỚI NHÀ BINH**, một **ĐÁM CƯỚI NGHÈO** nhưng thắm đậm tình **DUYÊN QUÊ**, và để em **ĐỪNG TRÁCH LÍNH VÔ TÌNH ...**

Ròng rã **BẢY NGÀY ĐỢI MONG**, anh đã nhận được lá thư **GỜI NGƯỜI GIỚI TUYẾN** em viết cho anh. Em bảo em **BUỒN** bởi vì anh vẫn **SAO CHƯA THẤY HỒI ÂM** và bỏ mặc **NGƯỜI YÊU CÔ ĐƠN** lang thang ôm **NIỀM ĐAU CỦA CÁT** trong những chiều **MƯA TRÊN BIỂN VẮNG**. Em trách anh thích chạy theo những **HẠNH PHÚC LANG THANG** mà chỉ dành cho em một thứ **HẠNH PHÚC NỬA VỜI** và còn dọa anh sẽ **GẶP NHAU LÀM NGỜ** nữa...

Này **NGƯỜI YÊU VĂN KHOA** của anh ơi! Anh là **LÍNH MÀ EM**, nhưng là một **NGƯỜI LÍNH CHUNG TÌNH**, có bao giờ biết **ĐỂ QUÊN CON TIM** nơi **TRUNG VƯƠNG KHUNG CỬA MÙA THU** nào đó! Anh vốn là **CHÀNG TRAI THỂ HỆ** trong buổi loạn ly, và trên suốt **CON ĐƯỜNG MANG TÊN EM** anh vẫn chưa đi hết nổi **NỬA BƯỚC ĐƯỜNG TÌNH**, nhưng vẫn muốn có gì tạm gọi là **CHÚT QUÀ CHO QUÊ HƯƠNG**. Cho dù **MÙA ĐÔNG CỦA ANH** có **TUYẾT RƠI** buốt giá, nhưng **NIỀM THƯƠNG NHỚ** ấy vẫn là **CHÚT VẤN VƯƠNG TRONG TIM**, và anh xin giữ lại những **HOÀI CẢM** ấy như một chút **HẠNH PHÚC DỊU DÀNG** trong những chiều **NẮNG HẠ** êm đềm.

NẾU TA ĐỪNG QUEN NHAU thì em nào phải **BÂNG KHUÂNG CHIỀU NỘI TRÚ** với những **GIỌT NẮNG BẾN THỀM**. Vậy thì em **HÃY CỨ VUI NHƯ MỌI NGÀY** và **HÃY YÊU NHƯ CHƯA YÊU LẦN NÀO** nghe em, bởi vì **KHÔNG PHẢI TẠI CHÚNG MÌNH** đâu em nhé!

Trong **MỘT CHUYẾN BAY ĐÊM** cùng với những **CHUYẾN TÀU HOÀNG HÔN**, tàu anh bay cao như **CUỐN THEO CHIỀU GIÓ**, bỏ lại **THÀNH PHỐ SAU LƯNG** để đi tìm **NGƯỜI Ở LẠI CHARLIE** trong khu **RỪNG XƯA ĐÃ KHÉP**. Anh đã bay trong vùng **TUYẾT TRẮNG** vây quanh, như những **VẾT CHIM BAY** trên dòng **SUỐI TÓC** em chạy dài trên **TÀ ÁO XANH** trong một ngày **CHỦ NHẬT TƯƠI HỒNG**.

Anh đã **GỌI GIÁC MƠ XƯA** để nhìn thấy **MƯA TRONG MẮT EM** và nghe được **TIẾNG HÁT NỬA VỜI**. Những **NỖI NHỚ MỊT MÙ** ấy phải chăng là một thứ tình **MONG MANH** trong **MỘT GIÁC MƠ HOA**, mà qua **NHỮNG CÓN MẮT TRẦN GIAN** người ta vẫn bảo là **TÌNH ĐẾN RỒI ĐI**, nhưng anh lại gọi đó là **TÌNH LÍNH**.

Còn **EM TÔI**, em là **NGƯỜI CON GÁI VIỆT NAM DA VÀNG**, em duyên dáng hơn **NÀNG TRUNG HOA XINH ĐẸP**, em ngọt thơm hơn cả **CÁNH HỒNG TRUNG QUỐC** trở hương, vì em chính là **CÔ BẮC KỲ NHỎ NHỎ** trong **THUNG Lũng MÀU HỒNG** với **HUYỀN THOẠI CỦA MỘT NGƯỜI CON GÁI**.

Nào ngờ, **TA ĐÃ YÊU EM LẦM LỖ** vì trời bắt em mang một **PHẬN GÁI THUYỀN QUYÊN** như **NGƯỜI TÌNH ELYSÉE** đã đoán đang chớm bước vào **TUỔI BIẾT BUỒN**. Em thích sống trong **KIỆP ĐAM MỀ** của một **NGÀY MAI CHIỀU TÔI VỘI VÀNG** và đắm chìm trong những **CƠN LỐC CỦA TÌNH YÊU**.

Em thường khát khao những **GIẤY PHÚT THẦN TIÊN** để mong được **NGẮT SAY MEN TÌNH** với những **BƯỚC TÌNH HỒNG** của chuỗi ngày **TÌNH HÈ RỰC NẮNG**. Và cũng chính em là **NGƯỜI ĐI TRONG ĐÊM** nên chỉ nhìn thấy mảnh **MẶT TRỜI ĐEN** với những cuộc **TÌNH NHƯ BÓNG MA**. Ấy thế mà em vẫn **TẠ ƠN ĐỜI**, chỉ vì em đã **LẦM** mà tưởng rằng đời đã **ĐƯA EM VÀO HẠ**.

Rồi **NHƯ ĐÁ NGÂY NGỒ** chơ vơ **TRÊN ĐỈNH MÙA ĐÔNG** vào một lần **ANH ĐI CHIẾN DỊCH**, nhờ **ĐÓM MẮT HỎA CHÂU** soi sáng thay cho những **ÁNH ĐÈN MÀU** trong một **ĐÊM BUỒN TÌNH LẺ**, anh đã **XIN TỰ HỎI MÌNH** để viết cho em một **BỨC TÂM THƯ** được trích ra từ trường khúc **TÌNH THƯ CỦA LÍNH**.

Đó là những **LỜI BUỒN THÁNH** mà loài người đã phổ thành tấu khúc **MỘT LẦN MIÊN VIỄN XÓT XA**. Đó là những **LỜI CUỐI** của một **CHIỀU KHÚC** mà anh ước ao **MỘT LẦN NÀO CHO TÔI GẶP LẠI EM**. Và **BÀI THÁNH CA BUỒN** ấy đã ghi lại những **DẤU VẾT TÌNH TA**, để trong anh **MỘT NGÀY NHƯ MỌI NGÀY**, vẫn **NHƯ CHIẾC QUE DIÊM** chọt lóe lên những **NỖI NHỚ MONG MANH** của cả **MỘT ĐỜI TAN VỠ**, tan theo từng **GIỌT NƯỚC MẮT NGÀ** chứa chan trong **VỮNG LẦY CỦA CHÚNG TA**.

THƯỜ ẤY CÓ EM, ta đã **TẶNG NHAU ĐÓA HỒNG** của những ngày **TÌNH CÒN LẮT PHẤT MƯA BAY**. Anh vẫn thường gọi em là **QUỲNH HƯƠNG**, là **BÉ YÊU** và **EM NHƯ MỘT NỤ HỒNG** thơm ngọt. **NGÀY ẤY MÌNH QUEN NHAU**, ngày ấy **EM HIỆN NHƯ MA SỢ**, trong trắng với **TRÁI TIM CÒN TRINH**, và chúng ta đã dìu nhau đến chốn **THIÊN ĐĂNG TÌNH ÁI**.

LÀM SAO TÔI QUÊN ĐƯỢC ngày **EM ĐẾN THẮM ANH MỘT CHIỀU MƯA** khi anh đang ngụp lặn với những **NIỀM VUI CÔ ĐƠN** trong một **CĂN NHÀ NGOẠI Ô** hẻo lánh. **EM ĐẸP NHƯ MƠ** bẽn bẽn trong chiếc **ÁO LỤA HẢ ĐÔNG**, miệng khẽ nói: nào là **VẪN MÃI YÊU ANH**, nào là **MỘT ĐỜI YÊU ANH** và còn ghé sát bên anh thì thầm ... **ANH LÀ TẤT CẢ**. Anh đã như ngụp lặn trong **CƠN MƯA HỒNG** của một mùa **THU QUYÊN RŨ** giăng giăng **LÁ ĐỎ MUÔN CHIỀU**, để rồi anh cũng cất cao tiếng hát... **VÀ TÔI CŨNG YÊU EM**.

Ồi! Những **TÌNH KHÚC CHIỀU MƯA** vang vang trong cơn **MƯA CHIỀU KỶ NIỆM**, để hồn anh **GỞI GIÓ CHO MÂY NGÀN BAY** và để em chẳng còn biết **BÂY GIỜ THÁNG MÃY**.

Lúc ấy **MÀU MẮT NHUNG** của em khép kín, để cho anh mân mê **VÒNG TRÒN TRÊN BÃI CÁT ẾM** bên cạnh khu **RỪNG XƯA LÁ THẤP**, nép thân dưới hai đỉnh **HOA VÀNG** thơm mùi sữa mẹ.

Anh đã **XIN THỜI GIAN NGỪNG TRÔI** để được đổ tràn trong em những giọt **CUỐI CÙNG CHO MỘT TÌNH YÊU**. Em đã **QUÊN CẢ LỜI VỀ** và nằm im lìm **NHƯ GIÁC CHIÊM BAO** để uống cạn hết **NỖI ĐAU DỊU DÀNG** này... Kể từ ngày **TÌNH NỒNG TRAO ANH** mà

không **MỘT CHÚT SUY TƯ** ấy, em đã trở thành **ĐÀN BÀ**, hay nói đúng hơn là **NGƯỜI ĐÀN BÀ TRONG TÌNH YẾU**. Cũng từ đó **ÁO ANH SÚT CHỈ ĐƯỜNG TÀ** và anh cũng đã trở thành **ĐÀN ÔNG**, tưởng mình đã nắm chắc được chùm **CHÌA KHÓA TÌNH YẾU** trong tay, rồi **DỪNG BƯỚC GIANG HỒ** và ngêu ngao **GỌI NGƯỜI YẾU DẤU**.

Nào ngờ đâu, kể từ ngày **MÁU NHUỘM BÃI THƯỢNG HẢI** với **VẾT THƯƠNG CUỐI CÙNG** ấy, em bỗng nhiên... **BIỆT KINH KỲ!!!**

Bây giờ đây, anh chỉ biết xin được **CẢM ƠN EM YẾU DẤU** đã cho anh những **PHÚT NGÂY THƯỜNG TRONG ĐÊM** vào một **MÙA HÈ VÔ TẬN** với **NGƯỜI TÌNH TRĂM NĂM** đã mất. Anh đã gọi đó là **TÌNH NGHỆ SĨ**, là **BẢO TÌNH**, là **TÌNH SỬ ROMÉO-JULIETTE** và vẫn thăm nguyện **XIN CÒN GỌI TÊN NHAU** mãi mãi.

Nhưng rồi **NHỮNG NGÀY YẾU NHAU** trên suốt cả **CON ĐƯỜNG TÌNH TA ĐI** bỗng mang dấu vết của một **GIÁC MƠ KHÔNG ĐẾN HAI LẦN**. Ai ngờ đâu, lần **TIỀN EM NƠI PHI TRƯỜNG** hôm ấy lại là **LẦN TIỀN ĐƯA CUỐI CÙNG**. Anh **LÊN XE TIỀN EM ĐI** mà lòng thầm muốn **TRÁCH NGƯỜI ĐI**. Em đã **SANG NGANG** với **NHỮNG BƯỚC CHÂN ÂM THẨM** khi **MÙA ĐÔNG SẮP ĐẾN**, và em đã **LẠNH LÙNG** nở lòng **DỨT ĐƯỜNG TƠ** để con tàu **CHUYẾN BẾN**, cuốn trôi đi giòng **NƯỚC MÁT CỦA MỘT LINH HỒN**.

Và rồi, **EM CÒN NHỚ HAY EM ĐÃ QUÊN** trong một **ĐÊM BUỒN XÓT XA** dạo ấy, **NGHỆNG NGÀO** em đã hỏi anh:

- **AI BUỒN HƠN AI?**

Lúc đó anh vẫn còn **MƠ KHÚC TƯƠNG PHÙNG** của **MỘNG BAN ĐẦU** cho dù chất chứa **TRĂM NHỚ NGÀN THƯƠNG**, và anh đã trả lời rằng:

- Hồi **NGƯỜI TÌNH LARA** của anh, anh vẫn **YẾU EM DÀI LÂU**, anh vẫn mãi **YẾU EM BẰNG TRÁI TIM ANH!**

Và **TRƯỚC GIỜ TẠM BIỆT** em còn hứa với anh rằng **NGÀN NĂM VẪN ĐỢI!!!**

Thế là **EM ĐÃ ĐI RỒI**, mang theo cả **NHỮNG LỜI RU CUỐI** của một **MÙA THU CHẾT**. Còn anh, anh là **NGƯỜI XA VỀ THÀNH**

PHỐ với **NỬA HỒN THƯƠNG ĐAU**, thất thểu như **NGƯỜI CHẾT TRỞ VỀ** trong **CHIỀU MỘT MINH QUA PHỐ** và ôm trọn lấy **CHUYỆN PHIM BUỒN** của một **DUYÊN KIẾP** phũ phàng.

Anh đã lê những **BƯỚC CHÂN CHIỀU CHỦ NHẬT** trong **CƠN MƯA PHÙN** vào một **CHIỀU TRÊN PHÁ TAM GIANG**, một buổi **CHIỀU** mà anh nghĩ **CHƯA CHIỀU NÀO BUỒN BẰNG CHIỀU NAY**. Anh đi vội qua phía **GIÁO ĐƯỜNG IM BÓNG**, miệng lầm rầm **GỌI EM NHƯ ĐÓA HOA SÂU** và khấn nguyện rằng: "**LẠY CHÚA CON LÀ NGƯỜI NGOẠI ĐẠO**, nhưng con xin mãi được **THEO DẤU CHÂN NGƯỜI...**".

Rồi như **BÁNH XE LÃNG TỬ** đẩy đưa sau những **ĐÊM DÀI CHIẾN TUYẾN**, anh đã **GIÃ TỪ VŨ KHÍ** để cùng với **NGƯỜI BẠN THÂN TÊN BUỒN** thừa lúc **TRĂNG RỤNG XUỐNG CẦU** trong một **ĐÊM CHÔN DẦU VƯỢT BIỂN**, đã cùng nhau thề nguyện **THẢ CHẾT TRÊN BIỂN ĐÔNG**, ra đi trên con **THUYỀN VIỄN XỨ**. Anh quyết **XÓA TÊN NGƯỜI TÌNH** và bỏ lại **SÀI GÒN NIỀM NHỚ KHÔNG TÊN** trên một **CHUYẾN ĐÒ VĨ TUYẾN**, đi theo **LỜI GỌI CHÂN MÂY**, theo đám hải âu **BAY ĐI CÁNH CHIM BIỂN** muôn trùng. Anh đã **GIÃ BIỆT SÀI GÒN** để trở thành **NGƯỜI DI TẢN BUỒN**, mà trong tim vẫn áp ủ một **GIÁC MƠ HỒI HƯƠNG...**

Rồi cứ thế, **MỘT NGÀY TRÊN BI ĐÔNG** ngồi đếm từng cánh **HOA BIỂN** là một ngày anh đã **KHÓC CHO MỘT THÀNH PHỐ MÁT TÊN**, thương cho **CHUYỆN MỘT CHIẾC CẦU ĐÃ GỖY** năm xưa và nuối tiếc **CUỘC TÌNH THOÁNG BAY** của chúng mình hôm nào.

Mai sau nếu có **AI TRỞ VỀ XỨ VIỆT**, xin gửi dùm tôi câu **HÁT CHO NGƯỜI Ở LẠI**, xin nhờ **ĐÀN CHIM THA PHƯƠNG** gửi trả về **NGƯỜI TÌNH VIỆT NAM** cuộc **TÌNH LÀM LỠ** năm xưa.

Từ đây, **TÔI VỚI TRỜI BƠ VƠ** như người **LỮ KHÁCH TRONG MƯA** giữa **HAI KHUNG TRỜI CÁCH BIỆT**, mà thần thờ **ĐI TÌM THƯƠNG YẾU**. Nhiều lúc **TƯỞNG RẰNG ĐÃ QUÊN**, nhưng sao vẫn quá **NGẬM NGÙI** và đắng cay như những **GIỌT CÀ PHÊ**, cũng chỉ vì **TÌNH ĐẦU VẪN KHÓ PHAI**. Nếu **NGÀY**

MAI KHI TÔI CHẾT ĐI, ai sẽ tìm lại cho tôi **CÂY ĐÀN BỎ QUÊN** của **MÙA HÈ NĂM ẤY?**

Ai dám nói **TÌNH CHỈ ĐẸP KHI CÒN DANG DỖ?** Ai còn nhớ cho **CHUYỆN TÌNH CỦA NGƯỜI TRINH NỮ TÊN THI?** Bây giờ **QUÊ HƯƠNG BỎ LẠI** và trong anh **CHỈ CÓ EM** giữa một **GIÒNG SÔNG KỶ NIỆM**. Cho dù đã quá **MUỘN MÀNG** nhưng anh cũng xin **TRẢ LẠI EM YÊU** cuộc tình **SI MÊ** của một lần **LÂM LỖ**.

SÀI GÒN BÂY GIỜ BUỒN KHÔNG EM? Hay em vẫn **RONG CHƠI DƯỚI TRỜI QUÊN LÃNG**, để anh ôm trọn **TRÁI TIM NGỤC TỬ** của **MỘT THỜI ĐỂ YÊU VÀ MỘT THỜI ĐỂ CHẾT?** **MƯA SÀI GÒN CÓ BUỒN KHÔNG EM** và em có **BAO GIỜ BIẾT TƯỞNG TƯ** trong những chiều **MƯA QUA THÀNH PHỐ** vào **MÁY ĐỘ THU VỀ?**

Hay em đã mang **TÌNH YÊU TRẢ LẠI TRĂNG SAO** và đã vội **QUÊN ĐI TÌNH YÊU CŨ**, để anh ngồi đây **BÊN CẦU BIÊN GIỚI** mà **KHÓC MỘT GIÒNG SÔNG** với **BIỂN NHỚ** muôn trùng?

MƯA SÀI GÒN MƯA HÀ NỘI có làm **ƯỚT MI** của **ĐÔI MẮT NGƯỜI SƠN TÂY**, có làm **NGƯỜI YÊU TÔI KHÓC** trong những chiều **SÀI GÒN THỨ BẢY?** **CÒN TUỔI NÀO CHO EM** giữa những **MỘNG PHÙ DU** cảm dỗ vây quanh?

Bên này, anh vẫn **NHÌN NHỮNG MÙA THU ĐI** để mãi trách trời **SAO VẪN CÒN MƯA RƠI**, vẫn mãi lang thang trên con **ĐƯỜNG XA ƯỚT MƯA** rồi tự hỏi **MÌNH MẤT NHAU BAO GIỜ?**

THÔI ĐỪNG NHẮC CHUYỆN ĐÃ QUA làm gì nữa, cho dù **TÌNH YÊU ĐÃ MẤT** bởi vì **TÌNH NGHĨA ĐỐI TA CÓ THỂ THÔI**.

Bây giờ **NGƯỜI TÌNH TRĂM NĂM** đã biến thành **TÌNH LỖ TRĂM NĂM** và **TÌNH KHÔNG SUY TƯ** nay chỉ còn là một thứ **TÌNH THIÊN THU**, là **TÌNH BƠ VỢ**, là **TÌNH GIAN DỐI**. Cho dù **NGƯỜI CÒN ĐÓ TA CÒN ĐÂY** nhưng cũng chỉ là **TÌNH CÓ NHƯ KHÔNG** và **YÊU ĐƯƠNG CHỈ LÀ THỂ** phải không em?

Anh xin **TRẢ LẠI EM YÊU** tất cả những gì của **MƯỜI NĂM TÌNH CŨ** và cho dù **TÌNH VỖ CÁNH BAY** rồi, nhưng anh cũng vẫn xin làm **BÀI THƠ CUỐI CÙNG** như một **NIỆM KHÚC CUỐI** cho những **NGÀY ĐÁ ĐOM BÔNG** của **HAI MƯỜI NĂM TÌNH CŨ** xa xưa.

THÔI! Tất cả đã trở thành **DĨ VẪNG** rồi, hãy **CHO TÔI ĐƯỢC MỘT LẦN** can đảm để **GIẾT NGƯỜI TRONG MỘNG**, để mong sao quên đi **THỨ ĐAU THƯƠNG** này, và **CON TIM SẼ VUI TRỞ LẠI** không chừng! Hãy cho tôi thành những **GIỌT MƯA TRÊN LÁ** để áp ủ mãi **LỜI NGUYỆN TRONG TỬ** hôm xưa trong **GIẤC NGỦ CÔ ĐƠN** hôm nay. Tôi muốn mình **THÀ NHƯ GIỌT MƯA** rơi tơi tả trên những **CHIẾC LÁ CUỐI CÙNG**, cầu mong tưới mát **NHỮNG ĐÔI HOA SIM** cho người.

Tôi cũng **XIN LÀM CHIM RỪNG NÚI** để mong chờ ngày **TUNG CÁNH CHIM TÌM VỀ TỔ ẤM**, để được bay trên cánh **ĐỒNG XANH** bao la, bay mãi tận **VỀ NƠI ĐẤT HỨA** xa xăm, rồi cất tiếng kêu **HẸN EM SÀI GÒN**.

Tôi cũng sẽ rong ca **BÀI CUỐI CHO NGƯỜI TÌNH** như một **KỶ VẬT CHO EM** biết ngày nào trao. Hãy cố nén cơn đau và cất tiếng **BUỒN ƠI XIN HÃY QUÊN**, hãy mạnh dạn nói rằng **BUỒN ƠI TA CHÀO MI**, rồi thu hết can đảm mà **OẢN TỤ TÌ** với cuộc đời còn lại, và sau cùng sẽ tự nhủ mình rằng: **SỨC MẦY MÀ BUỒN, BỎ QUA ĐI TẮM.....**

Nguyễn Hữu Huân

*Kính chúc quý Thầy Cô, quý Ái Hữu Tiên Bối, cùng quý
Ái Hữu và Thân Hữu một năm mới Tân Sửu An Khang,
Thịnh Vượng và Hạnh Phúc.*

